

Makam Ve Mevki Hırsı

– fuatturker · 13 Temmuz 2012

Yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu amaçlayarak, samimi çaba göstermekten insanı alıkoyan sebeplerden biri, makam, mevki ve şöhret gibi dünyevi değerleri gözetmektir. Oysa Allah'ın "...Muhakkak ahiret dereceler bakımından daha büyüktür, üstünlük bakımından da daha büyüktür. (İsra Suresi, 21) ayetiyle bildirdiği gibi, ahiret daha üstündür ve maddi olanaklar kişiye orada hiçbir şey kazandırmayacaktır. İnsanı gerçek anlamda üstün kılan tek şey, Allah'ın rahmetini ve rızasını yitirmekten korkmak ve O'nun sınırlarını korumak anlamındaki takvadır. Kur'an'da, insanlar bu gerçekle pek çok ayette uyarılırlar:"Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir diğiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır." (Hucurat Suresi, 13) Cahiliye toplumlarına ait bir aldaniş olan makam ve mevki hırsı, samimi inananın asla kapılmayacağı nefsanî bir tutkudur. İman eden bir insan, "Size yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin kusurlarınızı örteriz ve sizi 'onurlu-üstün' bir makama sokarız." (Nisa Suresi, 31) ayetiyle bildirildiği üzere gerçek üstünlük ve onurun Allah Katında olduğunu kavramıştır. Tek beklentisi ve umudu, Allah'ın hoşnutluğu için yaptığı salih ameller karşılığında Allah Katında elde edeceği onur ve üstünlük makamıdır. Ve 'gerçek makam' Rabb'imiz Katındadır:İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri katında 'gerçek bir makam' olduğunu müjde ver" diye vahyetmemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? İnkâr edenler: "Gerçekten bu, açıkça bir büyücüdür" dediler. (Yunus Suresi, 2)Makam ve mevki sahibi olmaya karşı duyulan bu şiddetli tutku , kişinin samimiyetini engeller. Çıkarları gereği üzerindeki kişilere hoş görünmeye çalışır, beklentilerine kavuşmak için onlarla yakınlık kurmaya gayret eder. Altındakileri ise ezerek yükselmeye çalışır. Ancak kıra döke yükseldiği yerden inerken tutunacak hiçbir şey bulamaz.Yalnızca Allah için yaşayan insan ise toplumda 'değer' kazanmak amacıyla şeref ve saygınlık elde etmeyi asla düşünmez. Bilir ki bu niyet, amellerinin geçersiz kılınmasına neden olacaktır. Yalnızca nefsinin arzularının ardında ölümüne dek 'tutkuyla oyalanıp kendinden geçen' kişi, boş bir çaba gösterdiğini ahirette anladığında ise artık geri dönüş yoktur.(Mal, mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi.' "Öyle ki (bu,) mezarı ziyaretinize (kabre gidişinize, ölümünüze) kadar sürdü." Hayır; ileride bileceksiniz. Yine hayır; ileride bileceksiniz. Hayır; eğer siz kesin bir bilgiyle bilmiş olsaydınız, Andolsun, o çılgınca yanan ateşi de elbette görecektiniz. Sonra onu, gerçekten yakîn gözüyle (Ayne'l Yakîn) görmüş olacaksınız. Sonra o gün, nimetten sorguya çekileceksiniz. (Tekasür Suresi, 1-2-3-4-5-6-7-8)Samimi müminler ise, dünya hayatında henüz vakit varken nefsin bu kötülüklerinden arınarak Allah'ın hoşnutluğunu kazanmış ve 'doğruluk makamı'na ulaşmışlardır:Çok kudretli, mülkünün sonu olmayan (Allah)ın yanında doğruluk makamındadırlar. (Kamer Suresi, 55)